

Gang lige saa lidt som sidst, da Folketinget behandlede Spørgsmaalet om direkte Tilskud til Industrien . . . kunnet indse, hvorledes det skulde være muligt i Praksis at anvende en Tilskuds-Ordning som den i Lovforslagets § 6 omhandlede uden blot at gøre ondt værre gennem en skæbnesvanger Forykkelse af bestaaende Konkurrencevilkaar.« Dette udvikles nærmere i Betænkningen, og Mindretallet beklagede, »at Regeringen efter Aars Overvejelser ikke har haft andet at sætte ind som Hovedmiddel mod den industrielle Arbejdsløshed end en Genoptagelse af det allerede en Gang afviste Tilskuds-Forslag. Samtidig maa man udtrykke sin Forbavselse over, at Resultaterne af de specielt med Industrikrisen for Øje nedsatte Kommissioner, saaledes Erhvervsministeriets Industriudvalg, overhovedet ikke synes at være taget i Betragtning ved Lovforslagets Udarbejdelse, lige saa lidt som man har kunnet finde Antydning af de i forrige Samling bebudede andre Foranstaltninger, der skulde fremgaa af Forhandlingerne i det nedsatte Kriseværns-Udvalg. Det er saa langt fra, at der har foreligget nye Oplysninger, der har kunnet ændre Mindretallets Syn paa Tilskudsordningen, at Forholdenes Udvikling tværtimod maa pege afgjort bort fra Tanken om direkte Tilskud og over paa en Fortsættelse af den under Regeringen Neergaard med saa gode Resultater paabegyndte Lovgivning om midlertidige, begrænsede Krisetoldsatser. Mindretallet afviser derfor kategorisk Forslaget i § 6 om Tilskud til Industrien og kan saa meget mere gøre det, som der altid af det Parti, Mindretallet repræsenterer, har været givet Anvisning paa andre Midler — Midler, der har fundet Anvendelse Verden over — til at skabe midlertidigt Kriseværn for nødstedte Industrier. Fra Industriens Side er Krisetold altid blevet fremhævet som det simpleste og internationalt mest anerkendte Mittel, og i saa Henseende er man blevet bestyrket ved de Udtalelser, der er kommet frem baade fra officiel Side i Industrien . . . og fra de enkelte Brancher, der er særlig ramt af Krisen, og hvis Arbejdsgivere og Arbejdere i Forening har fremsat Krav om Krisetold eller Importregulering.«³]

Efter yderligere at have udtalt sig om saadanne Krisetoldsatser bemærkede Mindretallet, at det ikke i den korte Tid, der har været til Raadighed, har kunnet udarbejde et udtømmende Forslag om saadanne, hvilket ogsaa vilde udkræve Administrationens Bistand, men med Henvisning til det foreliggende Materiale, fra Tekstilindustrien, Skotøjsindustrien o. s. v., opfordrede Mindretallet indtrængende Regeringen til »snarest muligt at fremsætte Forslag til Værn for disse og andre kriseramte Produktioner i Form af midlertidige Krisetoldsatser eller andre Foranstaltninger mod